

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 sierpnia 2015 r.

skargi M. R.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 października 2013 r., wydanego w sprawie z

powództwa M. R. przeciwko Z. R.

o alimenty,

1. odrzuca skargę i zasądza od M.R. na rzecz Z. R. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego,

2. przyznaje adw. J. J. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł., powiększoną o należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej M. R. w postępowaniu skargowym.

UZASADNIENIE

Skarga M. R. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 października 2013 r. podlegała odrzuceniu ze względu na niespełnienie wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., odczytywanym łącznie z art. 417¹ § 2 k.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem stronie wyrządzona została szkoda. Z tego powodu wśród tzw. konstrukcyjnych wymagań skargi przewidziano obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.), co oznacza złożenie przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła - ze wskazaniem jej rodzaju rozmiaru - oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia.

Tego wymagania autorka skargi kasacyjnej nie spełniła. Nieuwzględnienie powództwa nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałby wartości określonego w pozwie roszczenia. Nieuzyskanie przez stronę żądanej w postępowaniu sądowym ochrony prawnej nie zawsze będzie prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego. Spełnienie przewidzianej w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki uprawdopodobnienia szkody wymaga, aby skarżąca powołała w skardze nie tylko wszystkie znane jej fakty, świadczące o związku między zaskarżonym orzeczeniem a spowodowanymi jego wydaniem stratami lub utraconymi korzyściami, ale także wskazała dowody lub co najmniej ich surogaty, uwiarygodniające twierdzenie o wyrządzeniu szkody. Tego wymagania autorka skargi kasacyjnej nie spełniła, ponieważ nie przedstawiła środków świadczących o powstaniu szkody oraz jej rozmiarze innych niż tylko zaskarżone orzeczenie. Powołanie się na prawomocne oddalenie powództwa bez przedstawienia argumentacji mogącej przemawiać za tym, że szkoda określona przez stronę skarżącą została jej rzeczywiście wyrządzona oraz bez wskazania odpowiednich środków mających uwiarygodnić to twierdzenie nie spełnia obowiązku przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu orzeczono na podstawie § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z 13 ust. 5 pkt. 2 Rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania skargowego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z 13 ust. 5 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).